

[Socialministeren]

Til SF's betækningsbidrag har jeg egentlig kun én bemærkning. Det er direkte forkert, når SF skriver, at man vil skære alle unge over én kam. Det ved SF godt, vi har diskuteret det mange gange, og der er blevet stillet spørgsmål om det. Der står udtrykkeligt, at de unge mennesker, som henvender sig på socialforvaltningerne, og som har et egentligt socialt problem, skal behandles derefter. Det vil de også blive, det ligger i socialudvalgenes visitationsordning eller hos de udvalg, der efter 1990 kommer til at tage sig af disse sager.

Jeg vil gerne gøre fru Bente Junckers opfordring til kommunerne om at sætte denne ordning i værk så hurtigt som overhovedet muligt til min. Jeg er absolut enig med CD's ordfører, og jeg er temmelig overbevist om, at man er i fuld gang med at forberede sig i kommunerne.

Jeg vil også gerne opfordre, som man efterlyser, erhvervslivet, arbejdsgiverne, til at give plads for unge. Sagen er nok i virkeligheden, at den opfordring skal vi rette både til arbejdsgivere og til lønmodtagerorganisationer. Det er jo ingen sag. Hvis man bare ville, kunne man sagtens give nogle unge praktikpladser og job. Men problemet er, at vi har et samfund, hvor vi alle sammen primært koncentrerer os om at bevare vores eget og holde andre ude.

Jeg er altså meget enig i fru Bente Junckers synspunkt, at vi skulle prøve i løbet af sommeren at få det hele samlet i én lov. Det er nok et meget stort krav, men det er givet, at det er et problem, at vi har så mange ordninger på de forskellige områder. Denne ordning må vi indrømme går helt klart på tværs, og det er der nok ikke meget at gøre ved i første omgang. Men det er klart, at hvis man kunne viske tavlen ren, ville man aldrig indrette sig på den måde, som vi nu er kommet til.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Til socialministerens oplysning skal jeg sige, at vores argumentation hænger sammen, for det, at vi ikke ønsker, man skal spille krudtet på de 54 pct., som selv finder en løsning i løbet af de tre måneder, betyder også, at vi synes, det er spild af penge, at man nu skal ofre løntilskud og ressourcer på at skabe sæsonarbejde for den samme gruppe af unge.

Jeg skal spørge socialministeren, om den lille stikpille til LO's jobpatruljer betyder, at social-

ministeren heroppefra opfordrer til, at man på sæsonarbejdspladserne rundt omkring i landet bryder de indgåede overenskomster.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Socialministeren siger, at når vi i vores betækningsbidrag skriver, at socialministeren skærer alle unge, der søger kontanthjælp over én kam uanset årsagen til, at de henvender sig, er det forkert. Vi mener stadig væk, det er forkert, hvad socialministeren siger. Og så står vi altså dér.

Det er også korrekt, at vi har diskuteret det tit. Uenigheden skyldes muligvis, at vi diskuterer noget, der er lidt forskelligt.

Når vi siger, at socialministeren forsøger at skære unge over én kam, handler det om to ting. For det første handler det om de unge, som søger kontanthjælp i en periode, hvor de skal have noget at eksistere for, mens de venter på at komme i uddannelse, eller mens de venter på et arbejde, de har fået. Det er én gruppe unge. Vi mener ikke, at det er særlig hensigtsmæssigt at gøre noget specielt ud af den gruppe unge. De forsvinder ud af bistandssystemet af sig selv. Vi mener, det er misbrug af ressourcer, at kommunerne skal ryste op med et beskæftigelsesstilbud til den gruppe.

For det andet mener vi, der er en gruppe unge, som ikke har noget egentligt socialt behov – det afhænger lidt af, hvordan man definerer det. Men der er i hvert fald en gruppe unge, som i dag ikke får tilbudt en § 42-foranstaltning. De hænger noget i vandskorpen, men de får altså ikke i dag tilbudt en § 42-ordning. Vi er bange for, at den gruppe unge kommer til at falde mellem to stole: de får tilbud om beskæftigelsesordning, dropper ud af ordningen og kan så ikke få kontanthjælp, og så har man ingen kontakt med dem. Det er den gruppe unge, vi taler om. Vi mener, at socialministeren kommer til at skære alle unge kontanthjælpsmodtagere over én kam ved at forsøge at etablere en ordning, hvor den unge skal tilpasse sig systemet. Det er ikke systemet, der skal tilpasses den pågældendes behov.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg bad for et øjeblik siden socialministeren